

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoP/63/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6821201355
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Štubniak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6821201355.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Martina Štubniaka a sudcov JUDr. Janky Boroškovej a JUDr. Janky Benkovičovej vo veci starostlivosti o maloletú R. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ako rodičia, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca, dieťa rodičov: matky J. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XX, okres O., štátna občianka Slovenskej republiky, právne zastúpená : JUDr. Jana Ježíková, advokátka, so sídlom Kúpeľná 487/19, 050 01 Revúca a otca D. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J., D. C., Y. č. XXX/X, okres J. - C., V. republika, trvale bytom na území D. republiky na základe povolenia na pobyt E. Q. XXXX/XX, O., toho času bytom E. XX, okres O., štátny občan Českej republiky, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Revúca č. k. 4P/37/2021-62 z 11. októbra 2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu v IV. výroku a v závislom výroku o trovách konania (V. výrok) p o t v r d z u j e .

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Revúca (ďalej aj „okresný súd, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“), napadnutým rozsudkom maloletú R. D. zveril do osobnej starostlivosti matky, s tým, že obidvaja rodičia budú maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok (I. výrok). Otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 100,- Eur mesačne, vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky dieťaťa, od podania návrhu, t. j. od 06.09.2021 (II. výrok). Zročné výživné za obdobie od 06.09.2021 do 30.9.2021 otcovi nevzniklo (III. výrok). Ďalej upravil styk otca s maloletou tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párný kalendárny týždeň od piatku 17.00 hod. do nedele 17.00 hod. s tým, že otec maloleté dieťa prevezme a odovzdá v mieste bydliska matky a matka je povinná maloleté dieťa na styk s otcom riadne pripraviť (IV. výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (V. výrok).

2. Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil tým, že vyhovel návrhu matky a upravil práva a povinnosti rodičov k maloletej R. D., keďže mal preukázanú jeho dôvodnosť. Vykonaným dokazovaním zistil, že rodičia maloletého dieťaťa nežijú v spoločnej domácnosti, naposledy sa rodičia pokúsili obnoviť spoločnú domácnosť v letných mesiacoch tohto roku, keď matka spolu s dcérou vycestovala do Prahy, kde otec pracoval a spoločne chceli začať „nový život“. Dôvod, pre ktorý sa rodina koncom augusta 2021 vrátila späť na Slovensko, každý z rodičov popisoval rozdielne. Matka spolu s maloletou sa odvtedy zdržiava v dome svojich starých rodičov, kde spolu obývajú jednu izbu. Skonštatoval, že zohľadnil najlepší záujem maloletého dieťa, ním prejavenu vôľu, jeho vek, citové väzby, vývinové potreby a stabilitu budúceho výchovného prostredia, ako aj zhodne prejavenu vôľu obidvoch rodičov, a preto maloletú zveril do

osobnej starostlivosti matky, poukazujúc na ust. § 24 ods. 1 a 4 a § 36 ods. 1 Zákona o rodine. V tejto súvislosti tiež vyslovil, že obidvaja rodičia budú maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok, a to aj v bežných veciach.

3. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti otca okresný súd vychádzal z ust. § 62 ods. 1,2,3,4 a 5 a § 75 ods.1, § 76 ods. 1 Zákona o rodine. Vzhľadom na pomery otca, ktorý je síce nemajetný, ale vzhľadom k jeho veku mu nič bráni v tom, aby primeranou stabilnou prácou dosahoval primeraný pravidelný príjem, z ktorého si je schopný vyživovaciu povinnosť k dieťaťu plniť, pričom v priebehu konania deklaroval otec schopnosť zamestnať sa na stavbách či už na území Českej republiky alebo Slovenskej republiky, ako aj vychádzajúc zo zistených základných výdavkov matky na dieťa primeraných jeho veku, ktoré nemá žiadne osobitné zdravotné problémy a nastúpilo iba do 0- ročníka základnej školy, mimo miesta svojho bydliska, okresný súd určil vyživovaciu povinnosť otca k maloletému dieťaťu v zhode s návrhom matky vo výške 100,- Eur mesačne, s ktorou výškou výživného otec na pojednávaní výslovne súhlasil, a ktorú určil od podania návrhu, t. j. od 06.09.2021, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého dieťaťa. Okresný súd mal zároveň za preukázané, že zročné výživné za obdobie od 06.09.2021 do 30.09.2021 na maloletú otcovi nevzniklo.

4. Okresný súd tiež rozhodol o úprave styku otca s maloletou konštatujúc, že zvažoval okolnosti predovšetkým na strane maloletého dieťaťa, a to najmä jeho vek, vzťah k otcovi, ako rodičovi, ktorý ho nemá v osobnej starostlivosti, doterajší rozsah realizovaného styku otca s maloletým dieťaťom, a starostlivo prihliadal aj na okolnosti na strane obidvoch jeho rodičov. V súvislosti s tvrdeniami matky o agresivite otca, ku ktorej malo dochádzať ešte počas ich spolužitia pred 3 - 4 rokmi v dôsledku čoho u nich zasahovala polícia minimálne 6 krát uviedol, že odpisom registra trestov ako aj lustráciami v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov nebolo preukázané, že by sa otec dopustil konania, ktoré by napĺňalo znaky násilného trestného činu alebo priestupku, a to nielen voči matke alebo ani voči žiadnej inej osobe. Zistil, že otec bol v roku 2018 raz postihnutý v blokovom konaní pokutou, keď matke vulgárne nadával prostredníctvom SMS správ. Poukázal aj na skutočnosť, že matka napriek tvrdeniam o agresivite otca, posledné tri roky, odkedy s otcom maloletej nežila v spoločnej domácnosti, dcéru mu sama dávala, ako pritom ďalej uviedla, nebol problém, dcéra u otca aj prespala. Ďalšie tvrdenia matky, že otec sa zmenil hlavne posledné obdobie, keď boli spolu v Prahe, kde mal každý deň požívať alkoholické nápoje, tiež fajčiť marihuanu, taktiež neboli v konaní preukázané. Otec tvrdenia matky poprel s tým, že ak nemá prácu a má voľno, tak si aj vypije nejaký alkohol, ale v zamestnaní im dávajú fúkať, a nemôže si dovoliť piť alkohol v práci. Taktiež poprel, že by užíval omamné látky obsahujúce THC. Okresný súd poukázal aj na vyjadrenia maloletej R. počas sociálnych šetrení, ktorá opakovane sociálnym pracovníkom uvádzala: „...mama povedala, že pije“, „mama povedala, že sa s ním stretávať nebude, lebo pije“. Uvedené skutočnosti nasvedčujú skôr snahe matky pre jej nezhody s otcom maloletej ďalej negatívne ovplyvniť aj vzťah maloletej k nemu. Zdôraznil, že dieťa má právo na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov, má právo na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi, keďže rodič, ktorému maloleté dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti, ak sa s dieťaťom nestretáva a nepodieľa sa na jeho výchove, sa sám vystavuje nezvratiteľnému stavu, ktorý môže mať za následok jeho vzájomné od cudzenie s vlastným maloletým dieťaťom. Zohľadňujúc preto najlepší záujem maloletého dieťaťa a tiež skutočnosť, že otec pracuje mimo miesta bydliska a v pracovných dňoch sú jeho možnosti na realizáciu styku s dcérou obmedzené plnením jeho pracovných povinností, okresný súd rozhodol v zhode s návrhom otca tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou dcérou každý páry kalendárny týždeň od piatku od 17.00 hod. do nedele do 17.00 hod. bez prítomnosti matky s tým, že otec maloleté dieťa prevezme od matky a matke odovzdá späť v mieste jej bydliska, pričom matka je povinná maloleté dieťa na styk s otcom riadne pripraviť.

5. O trovách konania rozhodol prvoinštančný súd podľa ust. § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keďže účastníci konania si náhradu trov konania neuplatnili.

6. V zákonnej lehote podala proti rozsudku odvolanie matka maloletej. Napadla IV. výrok rozsudku poukazujúc na to, že súd prvej inštancie nevykonala navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a zároveň dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žiadala v napadnutom výroku IV. rozsudok zrušiť a vrátiť okresnému súdu na doplnenie dokazovania v naznačenom rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Matka v odvolaní poukázala na to, že sa v žiadnom prípade nemôže stotožniť s tvrdeniami súdu vo vzťahu k úprave styku otca s maloletou. Opakovane na pojednávaní uviedla, že z dôvodu zvýšenej konzumácie alkoholu zo strany otca, tento bol vydedený svojím otcom a stratil možnosť stretávať sa s maloletou v Šiveticiach, kde sa stretávali predtým, pričom otec sám nepoprel zvýšenú konzumáciu alkoholu. Otec na svoju obranu poukázal na matku, že „je na liekoch“, avšak toto je zdravotný problém, ktorý matka rieši a popiera, že by užívala lieky v nadmernej výške a že by akokoľvek ovplyvňovali jej schopnosť starať sa o dieťa. Namietala, že nevie a ani opatrovník nezisťoval, aké sú podmienky na stretávanie sa otca s dieťaťom v mieste jeho prechodného bydliska, či sa jedná o nájomný byt, ak áno v akom je stave, či sa jedná o slobodáreň a v akom je stave, či je tam priestor na to, aby tam dieťa trávilo tri dni a dve noci, či tam má priestor na prípravu do školy, posteľ, potrebné veci a vybavenie na trávenie času. Súd nezisťoval akým spôsobom sa otec dieťaťu venuje, resp. nevenuje, len formalisticky uzavrel, že dieťa má právo na styk s druhým rodičom. Matka uviedla, že toto nepopiera, ale s ohľadom na blízkosť minulosti chce mať pod kontrolou styk otca s maloletou, pretože spolu nežijú viac ako tri roky a dieťa má dnes úplne iné potreby, návyky a režim ako malo predtým, ako sa jeho rodičia rozišli. Otec sa o dieťa nestaral nikdy sám a nevie sa o 7 ročné dieťa postarať a nemá mu kto pomáhať, na rozdiel od matky. Nemá problém umožniť otcovi maloletej styk s dieťaťom v mieste jej bydliska alebo v nejakom obmedzenom dennom režime v Šiveticiach alebo niekde na ihrisku alebo v herni alebo u starých rodičov, ale nie s prespatím. Dieťa je na matku viazané a neprespáva bez nej. Matka ďalej namietala, že rozhodnutie okresného súdu o úprave styku otca s maloletou je neprijateľné v rozsahu ako ho súd upravil a môže mať zásadný vplyv na jeho ďalší vývoj a vývin, pretože nebolo zistené ani súdom a ani opatrovníkom, či sa otec vie vôbec o dieťa postarať. Matka otcovi v styku v jej prítomnosti nebránila a naopak, mala snahu obnoviť spoločnosť s otcom, dokonca s dcérou išla aj do zahraničia. Matka chce dať maloletému dieťaťu bezkonfliktné a stabilné výchovné prostredie a chce mu umožniť styk s otcom a potom ako zistí, že sa otec vie o dieťa riadne postarať, nie je pod vplyvom omamných látok alebo alkoholu, nevidí problém v tom, aby dieťa trávilo s otcom čas. Podľa názoru matky okresný súd nezohľadnil všetky objektívne a subjektívne okolnosti majúce vplyv na bezproblémový a bezpečný styk otca s maloletou a rozhodol predčasne a v rozsahu, ktorý nie je v záujme maloletého dieťaťa.

8. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení uviedol, že nemá námietky voči rozsudku okresného súdu a s jeho rozhodnutím súhlasí a pokladá ho za spravodlivý. Ďalej uviedol, že podľa vyjadrenia právneho zástupcu matky nevie ani matka, ani kolízny opatrovník podmienky stretávania sa otca s dieťaťom v mieste jeho prechodného bydliska, avšak podľa vyjadrenia otca maloletého dieťaťa na pojednávaní na Okresnom súde Revúca, stretávať sa s maloletým dieťaťom bude u svojho otca v rodinnom dome na adrese Šivetice T. Keďže matka uviedla pracovníkom SPODaSK, že v minulosti nebol problém pri stretávaní sa otca s maloletým dieťaťom práve v rodinnom dome starého otca maloletej z otcovej strany, má za to, že matka proti bytovým podmienkam otca maloletej nemá výhrady. Na výsluchu dňa 07.10.2021 uviedla že otcovi maloletej v minulosti dávala dcéru, nakoľko otec maloletej má v Šiveticiach otca. Právny zástupca matky uviedol, že matka s ohľadom na blízkosť minulosti chce mať styk otca s maloletou pod kontrolou, pretože spolu nežijú viac ako tri roky a dieťa má úplne iné potreby a návyky, avšak na súdnom pojednávaní, ako aj pri sociálnom zisťovaní obaja rodičia uviedli, že raz spolu žijú a raz nežijú. V letnom období dokonca žili spolu v Prahe. Počas sociálneho zisťovania dňa 21.09.2021 bola matka maloletej na návšteve u svojej matky a jej druhá v obci Lubeník, kde sa zdržiaval aj otec maloletého dieťaťa a kde spolu strávili určitý čas. Kolízny opatrovník mal za to, že otec s maloletou bol v kontakte a teda má určitú vedomosť o jej potrebách a návykoch. Matka maloletej pri sociálnom zisťovaní uviedla pracovníkovi SPODaSK, že aj keď spolu s otcom dieťaťa nežili, ten mal k maloletej vytvorený vzťah a maloletá ho mala rada. Matka sama uviedla, že návrh na úpravu práv a povinností rodičov k mal. dieťaťu si podala najmä z dôvodu, že otec maloletej jej prestal platiť výživné, ktoré bolo vo výške 200 Eur - 250 Eur mesačne. V odvolaní právny zástupca matky uviedol, že matka nemá problém umožniť otcovi maloletej styk s maloletým dieťaťom v mieste jej bydliska, ale nie s prespaním. Dieťa je na matku naviazané a neprespáva bez nej. Zo zápisnice o výsluchu zo dňa 07.10.2021 vyplýva, že posledné tri roky od kedy spolu s otcom maloletej nežijú v spoločnej domácnosti mu dcérku dávala, nebol problém, aby u neho prespala večer, keď s ňou volala, povedala že ide spinkať. Kolízny opatrovník vyslovil úvahu, či matke maloletej naozaj ide o najlepší záujem maloletého dieťaťa, alebo ako v odvolaní uvádza len o kontrolu styku otca s maloletou.

9. Ďalšie vyjadrenia podané neboli.

10. Na základe odvolania matky krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ust. § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 3 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie v IV. výroku podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

11. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa ustanovenia § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozsudkom prvoinštančného súdu odvolací súd konštatuje, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a vychádza z náležite a v dostatočnom rozsahu prevedeného dokazovania pri rešpektovaní procesných práv účastníkov konania. Prvoinštančný súd zistil skutočný stav veci v rozsahu zodpovedajúcom zákonnej potrebe rozhodnutia založeného na preskúmaní všetkých podstatných okolností tak na strane rodičov ako i maloletej. Odvolací súd sa v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré je jasné, zrozumiteľné a presvedčivé, poskytujúc tým dostatočnú oporu pre záver majúci vyjadrenie v jeho výrokovej časti upravujúcej styk otca s maloletou spôsobom definovaným v IV. výroku napadnutého rozsudku. Okresný súd otázku úpravy styku otca s maloletou podrobne rozobral v bodoch 28., 29. a 30. odôvodnenia rozhodnutia, kde z pohľadu odvolacieho súdu správne vystihol všetky podstatné okolnosti, ktoré ho viedli k úprave styku otca s maloletou v rozsahu a spôsobom definovaným v IV. výroku napadnutého rozhodnutia.

14. Odvolací súd konštatuje, že matka v odvolaní neuviedla žiadne relevantné skutočnosti alebo argumenty, ktoré by dôvodne spochybňovali správnosť napadnutého výroku rozsudku okresného súdu, a preto odvolací súd na zdôraznenie správnosti (v súlade s cit. § 387 ods. 2 CSP) poukazuje len na najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na podané odvolanie.

15. Odvolací súd na základe obsahu spisu konštatuje, že okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočný stav veci, vykonal všetky potrebné dôkazy pre svoje závery, pre ktoré mal podklad jednak z vykonaného sociálneho šetrenia orgánom SPODaSK, ktorého závery sú obsiahnuté v správe zo dňa 01.10.2021 (č. I. 41 až 43), ako aj z vyjadrenia matky (zápisnica o výsluchu zo dňa 7. októbra 2021 č. I. spisu 49 až 50) a z vyjadrenia otca a matky k predmetu konania na pojednávaní zo dňa 07.10.2021 a 11.10.2021. V rámci tohto konania a ani v odvolaní matka okrem svojho subjektívneho pohľadu na celú situáciu neoznačila (resp. nepriložila) taký presvedčivý dôkaz, ktorý by spochybnil možnosť realizovať styk otca s maloletou naďalej v rodinnom dome č. 13 v Šiveticiach, kde sa nesporne otec s maloletou stýkal a zároveň aj maloletá u otca prespávala ako vyplynulo jednak z výsluchu matky zo dňa 07.10.2021, ako aj z písomného vyjadrenia kolízneho opatrovníka v odvolacom konaní zo dňa 22.11.2021. Je nesporne v prospech maloletého dieťaťa jednak realizovať styk s otcom v rozsahu ako po preskúmaní pomerov rozhodol okresný súd (zvolená úprava rešpektuje záujem maloletej a obmedzené možnosti otca z dôvodu výkonu pracovných povinností mimo miesta bydliska) a zároveň týmto zachovať rodinné väzby aj so starým otcom, s ktorým maloletá príde do kontaktu realizáciou styku otca s maloletou R. v rodinnom dome č. E. v Šiveticiach.

16. Pokiaľ matka tvrdila, že maloletá s otcom nie je v kontakte a otec nepozná potreby a návyky maloletej a o dieťa sa nevie postarať, uvedené tvrdenie nekoreluje so skutočnosťou, nakoľko v konaní pred okresným súdom bolo preukázané, že rodičia s maloletou jednak žili v jednej domácnosti v Prahe (jeden mesiac) a taktiež strávili spolu čas aj v obci Lubeník a teda je nepochybné, že otec má vedomosť o potrebách a návykoch maloletej.

17. Odvolací súd na základe spisového materiálu nenašiel presvedčivý podklad pre záver, že by bolo pre maloletú lepšie nateraz zmeniť úpravu styku otca s maloletou v matkou naznačenom smere.

18. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku IV. ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, ako aj závislý výrok o trovách konania (V.

výrok). Odvolaním nenapadnuté výroky rozsudku prvoinštančného súdu zostali nedotknuté (§ 367 ods. 2, 3 CSP).

19. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 52 CMP a preto rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).